

DRUCHNA (2) *sb f*

N sg druchn(a) (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.: druhna.

Młoda panna towarzysząca pannie młodej i biorąca czynny udział w obrzędzie ślubnym; pronuba
Calep (2) : (honesta Dorothea Mroczkova de Poltowsko) que fuit sodalis dicte Zuchne (= nobilis
Zuzanne, uxoris Thome de Lampycze) inducentis alias druchna in contractu matrimonii. ZapMaz
III T 323; Pronuba, dicitur quae nuptiis praest celebrandis ex parte uxoris – Druchna. Calep 859b.

Synonimy: dziewosłębina, przydanka, swachna.

Cf DRUŻKA

SB